

OGLAŠAJTE V
NAJSTAREJŠEMU
SLOVENSKEMU
DNEVNiku V OHIO

Izvršujemo vsakovrsne
tiskovine

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

NEODVISEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

ADVERTISE IN
THE OLDEST
SLOVENE DAILY
IN OHIO

Commercial Printing of
All Kinds

VOL. XXX. — LETO XXX.

STEVILKA (NUMBER) 142

Domače vesti

Poročke

Mr. in Mrs. Louis Oswald iz 17205 Grovewood Ave. sporočata, da se bosta v soboto 26. julija poročila njih hčerka Wilma in Elmer J. Japely, sin Mr. Michael Japely, 1214 E. 172 St. Poroka se bo vršila v cerkvi Marije Vnebovzetja na Holmes Ave. ob 9:30 uri zjutraj, poročna slavnost se bo pa vršila zvečer v Slov. del. domu na Waterloo Rd., nakar se bo mladi par podal na ženitovanjsko potovanje v New York.

V soboto se bosta poročila Miss Elizabeth Dobruniecke, hčerka Mr. in Mrs. John Dobruniecke, 18218 Syracuse Ave., in Milan E. Ivančič, sin Mrs. Rose Ivančič iz 1090 E. 222 St. Poroka se bo vršila v cerkvi sv. Pavla na E. 200 St. ob 10 uri zjutraj, poročna slavnost pa zvečer v Slov. društvenem domu na Recher Ave. Novoporočencem naše čestitke!

Išče sorodnice

Mrs. Emma Perne, 529 E. 107 St., je prejela pismo od Marije Omejec iz Krmelja št. 45, pošta Krmelj na Dolenjskem, ki jo prosi, da bi poizvedela za naslove njenih dveh svakinj, Marije Bončar in Frančiške Jauh. Ena je bivala v Clevelandu, druga pa v Springfieldu, O. Njih deliklo ime je bilo Omejec, ter ste bile doma iz St. Ožbolta nad Škofjo loko, Gorenjsko. Omenjeni ste sestre njenega moža Antona. Če sami to čitata ali pa če kdo ve za njih naslov, je prosen, da sporoti Mrs. Perne ali pa pokliče GL. 5585, ker ima še druge novice za njiju.

Iz bolnišnice

Mr. Frank Jakše iz 840 Babbert Rd. je srečno prestal operacijo in se je povrnil iz Glenville bolnišnice na svoj dom, kjer se nahaja pod zdravniško oskrbo, in kjer ga prijatelji sedaj lahko obiščejo.

Nov grob

IVANA BIZJAK

Po tri-tedenski bolezni je preminila na domu sina na Nesbitt Rd., Sagamore Hills, blizu Bedforda, O., Ivana Bizjak, rojena Arhar, stara 67 let. Družina je svoječasno živila v Meadowlands, Pa. Doma je bila iz St. Vida, vas Vizmarje nad Ljubljano, kjer zapušča brata, tri sestre in več sorodnikov. V Ameriki je bivala 39 let. Tukaj zapušča žalujočega soproga Josepha, doma iz Budanja nad Vipavo, sina Franka, vnuka, nečakinjino Lois in Christine Arhar ter Victorijo Poljsak, ki je soproga Leonarda Poljsak, tajnika društva Vodnikov venec št. 147 SNPJ, pri katerem je bila članica tudi pokojna. Pogreb se bo vršil v petek popoldne ob 1. uri iz Železovega pogrebnega zavoda na 6502 St. Clair Ave. na Highland Park pokopališče.

6-LETNI DEČEK JE "PRIZNAL UMOR"

MASSILLON, O., 22. julija. — Oblasti so danes izrazile dvom o istinitosti zgodbe, katero je podal 6-letni Roger Gue, da je on odgovoren za smrt dveh detet, ki sta bila najdena mrtva v tukajšnji bolnišnici. Fantele je rekel, da je dečka vzel iz posteljic in ju spustil na tla, pri čemur da sta dobila poškodbe, ki so povzročile njuno smrt.

Na kak način se je dečka pravilo do take izpovedi, se bo sedaj preiskovalo.

Wallace dal značilno izjavo o Jugoslaviji

"Ni je države, katero bi se v Zed. državah bolj napačno razumelo kot je to Jugoslavija," je rekel bivši podpredsednik

BELGRAD, 20. julija—Henry A. Wallace je v pogovoru z dopisnikom Jugoslovanske časnikarske agencije Tanjug izjavil, da je "Marshallov načrt odložil ekonomsko depresijo v Zedinjenih državah." Podal je tudi značilno izjavo o odnošajih med Zedinjenimi državami in Jugoslavijo.

Poročilo agencije Tanjug pravi, da se je Wallace izrazil proti Marshallovemu načrtu, če isti stremi za tem, da se svet razdeli na dva tabora in če je poglaviti cilj tega načrta, da ponovno obnovi Nemčijo za namen borbe proti Rusiji.

Gledje odnošajev med Zedinjenimi državami in Jugoslavijo je Wallace izjavil: "Ni je države, katero bi se v Zedinjenih državah bolj napačno razumelo kot je to Jugoslavija."

Kot pravi poročilo, je Wallace pojavil način, s katerim jugoslovansko ljudstvo danes rešuje svoje probleme. Obzaloval je tudi, da ni med obema deželama večjega prijateljstva, ki bi prispevalo k stvari miru v svetu.

Wallace o tretji stranki in ameriškem gospodarstvu

Na vprašanje dopisnika Tanjuga v zvezi s tretjo stranko je Wallace odgovoril:

"Večina progresivcev se danes zanima za preusmerjanje demokratske stranke v resnično liberalno stranko. Če to ne bo uspelo leta 1948, bomo razmotrili o možnosti ustvarjanja tretje stranke."

Bivši podpredsednik Zedinjenih držav je tudi odgovoril na vprašanja, tikajoča se ameriški ekonomiji. Rekel je, da se ameriška produkcija nahaja na zelo visoki stopnji, da je več delavcev zaposlenih pri produkciji vsakdanjih potrebskih kot kdaj koli poprej, da se je draginja od lanskega leta zvišala za eno tretjino in da se bo leta 1948 verjetno pojavilo splošno nezadovoljstvo vsled draginje.

SENATOR TAFT BO ŠEL NA GOVORNIŠKO TURO

WASHINGTON, 22. julija—Senator Taft se bo podal prihodno jesen na "ne-politično" govorniško turo po zapadu. Govoril bo v California, Oregonu, Washingtonu, Montani, Idaho in Arizoni. Nekateri krogovi so prepričani, da bo Taft šel na to turo, da ugotovi, kakšne izglede ima kot predsedniški kandidat.

Slovanov piknik in vrtni koncert

V nedeljo popoldne bo naša lepa slovenska pesem zopet lepo odmevala, ko bodo pevci zboru "Slovan" priredili svoj piknik na prostorih farme SNPJ v Chardon Rd. Pripravljalni odbor je bil že dalj časa na delu, da pripravi nadvse zanimiv vzvod za to priliko, da se bo posnetkom nudilo v resnici lep užitek in prijetno razvedriло v prosti naravi. Petju se bo lahko vsak pridržil, kratkočasila bo izvršena godba za plesažljive in kuharice ter natakanji pa bodo tudi gledali, da bo za vse dovolj okrepil. Torej, ne pozabite vrtne koncerta in piknika zboru "Slovan."

Brig. gen. H. C. Holdridge, ki se nahaja v pokolu, je danes v zvezi s izjavami Steele-a izjavil, da ni "People's Party," kateri stoji na čelu, front za nikogar razen za ameriško ljudstvo.

Holdridge je označil Steele-ove izjave za izraz histerije in dejal, da postopanje kongresnega odseka za ne-ameriške aktivnosti spominja na dobo, ko se je lovilo stare ženske in jih sežigalo na grmadah kot "opernice."

(Marshall Field, lastnik multimedijonskega trgovskega pod-

BELOPOLTEC "ZADEL" AVTO PRI ZAMORSKI LOTERIJI IN GA DOBIL!

LOUISVILLE, Ky., 22. julija.—Zamorsko sestrinstvo Alpha Kappa Alpha se se niti najmanj ne ozira na barvo kože udeležnikov na loterijah. Belopoltec Charles H. Wabnitz je kupil srečko zamorske loterije in ko je bil žreb izvršen je "zadel" glavnob dobitek, nov 1947 Plymouth. Pa ne samo, da je zadel, ampak je dejansko tudi dobil brez vsakih težav.

(Pretekli teden je neki zamorec v Ahoskie zadel avto na loteriji belopoltev, toda dobil ga je šele po valu ostrih protestov.)

Clanica odbora zamorskega sestrinstva Mrs. Carolyn S. Blanton je izjavila, da je Wabnitz avto zadel in je torej edino pošteno, da se mu ga izroči.

Srečni Wabnitz je kupil samo eno srečko za 25 centov. Svoj stari avto je daroval zamorecu, ki mu je prodal srečko.

Kaj takega pa še ne-zima v juliju!

Včeraj je bil 22. julij, torej bi moral biti po vseh naravnih postavah pošteno vroč, kakor se spodobi za ta letni čas. Dejansko pa smo imeli v Clevelandu vremena, ki je bilo bolj podobno zimi kot poletju.

Po nalinah, ki so se vrstili drug za drugim, je živo srebro padlo na 54 stopinj in bilo je tako hladno, da suknja ne bi bila odveč. Pa ne samo to. V več krajih je padala toča, ki se je na predmetih na vzhodni strani hitro zmehčala in pokrila zemljo z belo odoje, kakor da je zapečal sneg.

V Lyndhurstu in Pepper Pike Village so se otroci kepali, in zgodilo se je v par primerih, da so avtomobili dejansko obtičali približno do 50 km/h.

Obenem z ostalim programom pa je katoliška cerkev zelo zaposlena z organizacijo katoliških akcijskih grup v Avstriji in rezkratijo v svoje vrste 150,000 bivših katoličanov, ki so prestopili k drugim verskim skupinam. v ledeni sodri!

Sovjetski renegat priča, da je vojna med Ameriko in Rusijo "neizogibna"

WASHINGTON, 22. julija—Danes je pričal pred kongresnim odsekoma za ne-ameriške aktivnosti znani sovjetski renegat Viktor A. Kravčenko, ki je med ostalim izjavil, da v Ameriki "kar mrgoli" sovjetskih špijonov, in da je vojna med Ameriko in Sovjetsko zvezzo "neizogibna."

Dejal je, da so vsi sovjetski diplomatski in drugi zastopniki v Zedinjenih državah dejansko "špijoni." Walter A. Steele od organizacije "Ameriške koalicije patriotskih, civiličnih in bratskih organizacij," je včeraj med drugim pred kongresnim odsekom dejal, da je organizacija "Progressivnih državljanov Amerike," pri kateri je aktiven Henry A. Wallace, "front" za komuniste, in da je akcija za ustanovitev tretje stranke, ki bi se imenovala "People's Party" (Ljudska stranka) manever, s katerim upajo ameriški komunisti priti na oblast.

Steele je tudi rekel, da je revija "New Republic," katero urejuje Wallace, "lastovana od tujih interesov iz Kanade in Anglije." Brig. gen. H. C. Holdridge, ki se nahaja v pokolu, je danes v zvezi s izjavami Steele-a izjavil, da ni "People's Party," kateri stoji na čelu, front za nikogar razen za ameriško ljudstvo.

Holdridge je označil Steele-ove izjave za izraz histerije in dejal, da postopanje kongresnega odseka za ne-ameriške aktivnosti spominja na dobo, ko se je lovilo stare ženske in jih sežigalo na grmadah kot "opernice."

(Marshall Field, lastnik multimedijonskega trgovskega pod-

Amerikanci v Tokiju so Japoncem že vse odpustili

Holandci se izkrcali tudi na južni Javi

BATAVIA, 23. julija—Hollandka letala so danes izvršila 15 novih napadov v severni Javi in metalo rakete bombe na indoneške postojanke. Kot pravijo poročila, se večji del vzhodne Jave nahaja v rokah Holandcev.

Poroča se tudi, da so se holandske čete izkrcale tudi na južnem delu Jave in ustanovile most pri Mambangu.

Kar se tiče borb, ki se razvijajo na kopnem, iz indoneških virov poročajo, da so indoneške čete "napredoval" in da so sprožile proti-ofenzivo na Semerang, ki se nahaja v rokah Holandcev.

Indoneško poročilo ničesar ne omenja v zvezi s položajem v glavnem mestu Indonezije Jogjakarta. Včerajšnje poročilo pravi, da se holandske čete nahajajo okrog 35 milj od mesta.

Indoneziji se streliči dve holandski letali

Indoneška radio postaja poroča, da sta dve holandski letali bili sestreljeni tekmo operacij.

Medtem ko se borbe razvijajo v zavzemajo velike dele področja, pa je predsednik republike Indonezije Soekarno izjavil, da je bivši premier Sjahrir odpotoval iz dežele s ciljem, da v zunanjem svetu pojasni položaj Indonezije.

(Holandija je obvestila organizacijo Združenih narodov, da je bila "prisiljena podvzeti policijske mere" vsled stalnih "nasilij." Holandija je obtožila Indonezijo, da uničuje "brez smisla" hrano in da širijo "podžigalno propagando." Uradnik Združenih narodov je izjavil, da v tistem je obvezan, da je povprečno postal dober demokrat.

Kako se more to stališče pojasniti? Mar gre samo za glučno?

Kako se je mogla popolna reformacija izvršiti s toliko naglico? Kje je ostal vpliv arogantnih militaristov, ki so nekdaj naznajali pred celim svetom, da bodo Ameriki v Beli hiši diktirali pogoje predaje?

Gen. MacArthur je mnenje, da se je na Japonskem izvršila resnična revolucija in da je novo japonsko stališče popolnom iskreno.

Kakšna je uradna razloga za novo japonsko stališče

Uradno naziranje glede vzroka, radi katerega so Japonci sprejeli Amerikance s tako dobro voljo in navdušenjem je, da smo jih osvobodili gangsterske vlade, ki ni bila nikoli popularna, temveč jim je bila vsljena od male klike militaristov v zadnjih tridesetih let.

V Nemčiji je bilo po uradni razlagi drugače. Nemci so bili

Gen. MacArthur jih smatra za "iskrene demokrate"; napad na Pearl Harbor in druga vojna grozodejstva so pozabljeni

TOKIO, 22. julija. (Poroča generalni poslovodja "United Press" Earl J. Johnson)—Največje presenečenje, ki čaka obiskovalca na Japonskem, je odkritje, da so ameriški uradni krog tukaj Japoncem že odpustili, ker so bili v vojni proti Zedinjenim državam.

To se začenja na vrhovnem glavnem stanu v Tokiju in v skorih naprek skoraj izjeme med vodilnimi funkcionarji ameriške okupacijske oblasti v okrožjih, kot so Jokohama, Kobe in Osaka. Vse povsod se izraža občudovanje za Japonce in zaučanje v njih dobro vero, kar je obiskovalcu težko spraviti v sklad z zavratnim napadom v Pearl Harborju in smrtnim pothodom na Bataanu.

S koncem vojne sta za ljudi tukaj prišla dva nenadna sunca. Prvi je bil cesarjev ukaz, da se boji prenehajo.

Drugi sunec pa je bil zanje, ko Amerikanci niso začeli na debelo rotapi in posiljevati, kakor jim je bilo poprej povedano.

Njih odziv na prihod Amerikanov in ustavnitev čvrste, ampak dobrohotne okupacije, je bil hiter in ugoden. Oblastniki, ki so jih vodili v vojno, so bili takoj prijeti in odstranjeni in njihov vpliv je popolnoma izginil.

ZED. DRŽAVE SE NE BODO VMEŠALE V HOLANDSKO VOJNO

WASHINGTON, 22. julija—Visoki uradniki državnega odvetnika so danes izrazili zgrajenje vsled izbruhu sovražnosti v Indoneziji, toda so obenem dali vedeti, da se Zedinjenje države enkrat ne bodo vmešavale v vojno.

Uradniki so izjavili, da so veste glede velikega števila ameriških letal, katerih se poslužujejo Holandci pri bombardiraju indoneških postojank, "brez vsake podlage."

OPOZICIJSKA STR

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by

THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO

HENDERSON 5311-12

Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES—(CENE NAROČNINI)

By Carrier in Cleveland and by Mail Out of Town:
(Po raznašalcu v Cleveland in po pošti izven mesta):
For One Year—(Za celo leto) \$7.00
For Half Year—(Za pol leta) 4.00
For 3 Months—(Za 3 meseca) 2.50

By Mail in Cleveland, Canada and Mexico:

(Po pošti v Cleveland, Kanadi in Mehiki):
For One Year—(Za celo leto) \$8.00
For Half Year—(Za pol leta) 4.50
For 3 Months—(Za 3 meseca) 2.75

For Europe, South America and Other Foreign Countries:

(Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemske države):
For One Year—(Za celo leto) \$9.00
For Half Year—(Za pol leta) 5.00

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

••••• 104

UREDNIKOVA POŠTA

Poročilo o delu na izletniških prostorih SNPJ

Cleveland, O. — Vedno kdo vpraša kedaj bo vendar tista dvorana na farmi dovršena. Naš odbor se pa drži gesla: počasi in gotovo. Do 24. avgusta bo plesišče urejeno, ker na ta dan bo farma imela veliko otvorenje dvorane. Na omenjeni dan bo vse odšlo gor na našo farmo. Pravijo, da bo igralo več orkestrov skupaj. Čula sem tudi, da misli nekdo iti prvič plesati in da je pripravljen zato plačati neko odškodnino. Kar se tiče otvoritve, bo še pravočasno poročano.

Streha na dvorani je že dovršena, sedaj pa so v teku dela kar se tiče cementiranja. To delo se vrši pod vodstvom Antona Mramorja. Kar se pa zida pri dvorani tiče, bo ta postavljen pod vodstvom našega zidarja Andreja Božiča. Andy je pomagal pred leti tudi pri zidanju stanovanjske hiše. Tudi ostali člani njegovega društva "Vipavski raj" so vneti delavci in mnogo pomagajo pri delu na farmi.

Minulo nedeljo se je vršila seja odbora in zastopnikov in sicer na farmi. Zastopana so bila vsa društva, ki spadajo k temu podjetju in doseženo je več važnih zaključkov. Po mojem mišljenu bi se seje moralno večkrat vršiti na farmi. Posebno pa seje stavbinskega odbora, ker na licu mesta se bolj vidi, kaj in kako je za zagotoviti.

Na zadnji seji se je tudi razmotrivalo, da bi se ustanovil ženski odsek farme, ker naši fantje pravijo, da se ne razumejo v kuhinje in posode. No, saj jim verjamemo, ker imamo v tem itak skušnje. Vse tiste ženske, ki se zanimajo za izletniške prostore, ste vabljeni, da se udeležite ko bo sestanek sklican.

V četrtek 24. julija se bo vršila redna mesečna seja v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd. Ta seja bi se moralno vršiti pretekl četrtek, ker pa je bil tajnik odsoten iz mesta in poslal pravočasno zastopnikom vabilo. Seja je zelo važna, ker se bo sklepalo glede otvoritve in ste vsi, tako člani odbora kot zastopniki, prošeni, da pridejte pomagat. Odbor vam bo zato hvaležen.

Prihodnjo soboto 26. julija se bo rabilo več delavcev na farmi. Tisti, ki imate čas, ste prošeni, da pridejte pomagat. Odbor vam bo zato hvaležen.

Theresa Gorjanc, zapisnikarica.

"Slovanov" piknik

Cleveland, Ohio.—Prihodnjo nedeljo 27. julija priredi pevski zbor "Slovan" piknik na izletniških prostorih SNPJ na Chariton in Heat Rd. Ta prostor je dobro poznan Clevelandčanom in rojakom iz drugih okoliških naselbin.

Upam, želim in obenem vabim cenjeno občinstvo, prijatelje slovenske pesmi, da se popeljete v nedeljo popoldan ven v prostorno, ven na sveži zrak, ven iz soparnega mesta in da se naužijete svežega zraka, in se raz-

se nemško industrijo vključi v ta "program obnove Evrope." To je verjetno, tudi za njo samo bilo neprijetno presenečenje, posebno neprijetno, ker je v celi zgodovini, pa naj se je zgodovina obračala na to ali ono stran, bila ravno Francija ta, ki je občutila posledice takšne "stabilne in produktivne" Nemčije. Poljska s svoje strani tudi prisravlja ostre proteste in popolnoma upravičeno, ker v vsakem slučaju sta tako Francija kot Poljska ti, ki bi placi krvave dividende za to ameriško idejo o "ekonomsko združenju Evropi." Res je, da se na poljske proteste v Washingtonu ne bo nihče oziral, toda drugo vprašanje je, kaj bo storila Francija, ki navzlid temu, da je z navdušenjem pozdravila Marshallov načrt, je sedaj že pripravljen, da ga enostavno zavrže, ker je spoznala kaj prav za prav pomeni. In njen spoznanje, da je vse to igra otroka z ognjem, utegne uničiti celo idejo o "ekonomsko združenju Evropi."

Sedaj so v Washingtona v skrbah glede ostre reakcije Francije na to novo spremembo ameriške politike za ustvarjanje "ekonomsko močnega rajha." Ker je Francija tudi zagovarjala in pristala na Marshallov načrt, je polnoma sigurno, da ni pri tem smatrala za potreben, da

vedrite ter veselite v prijazni družbi "Slovanov" in njih prijateljev. Kjer so pevci "Slovanov," tam je pristno domača zabava, kar marsikateri že več prejšnjih priredb.

Pevski zbor "Slovan" je moški zbor, to že tudi veste. Naše boljši polovice morajo marsikatero uro ostati same doma, ko mi hodimo na vaje (to je dobro, da niso še ljubosumne), toda sedaj bodo še pa z nami in nam pomagale, da bo postrežba pravovrtna v vseh ozirih.

Kot sem že gori omenil je "Slovan" moški zbor, toda zatotavljam vam, da bo na pikniku tudi mešan zbor, ker pole se bo vsekrižem z udeležbo vaska, katerega veseli petje in ima glas.

Za postrežbo bo v vseh ozirom dobro poskrbljeno.

Apeliram še enkrat na Vas — pridite v nedeljo na "Slovanov" piknik na SNPJ prostore! Na svetnici v nedeljo na pikniku!

S pevskim pozdravom

F. Požar.

Vabilo na otvoritev

Glavna banka
6131 St. Clair Ave.Collinwoodská podružnica št. 1
15621 Waterloo Rd.Newburška podružnica št. 2
E. 93 St. in Union Ave.

K otvoritvi druge podružnice slovenske banke, The North American Bank Co. napišem podpisani čitateljem tega lista, nekaj besedi, ki naj bodo v kredit slovenskemu narodu ob tej priliki.

Slovenci smo preskromen narod, da bi javno povedali ameriški javnosti, da ne zaostajamo nikjer za onimi, ki si nadejajo ime prvo vrstnih Amerikancev. Imamo naravnost čudovito gospodarsko podjetnost. V vseh panogah, ki se jih poprimemo, uspeli. Tudi če ne gre s početka, zoper poprimemo in drugič

se nemško industrijo vključi v ta "program obnove Evrope." To je verjetno, tudi za njo samo bilo neprijetno presenečenje, posebno neprijetno, ker je v celi zgodovini, pa naj se je zgodovina obračala na to ali ono stran, bila ravno Francija ta, ki je občutila posledice takšne "stabilne in produktivne" Nemčije. Poljska s svoje strani tudi prisravlja ostre proteste in popolnoma upravičeno, ker v vsakem slučaju sta tako Francija kot Poljska ti, ki bi placi krvave dividende za to ameriško idejo o "ekonomsko združenju Evropi." Res je, da se na poljske proteste v Washingtonu ne bo nihče oziral, toda drugo vprašanje je, kaj bo storila Francija, ki navzlid temu, da je z navdušenjem pozdravila Marshallov načrt, je sedaj že pripravljen, da ga enostavno zavrže, ker je spoznala kaj prav za prav pomeni. In njen spoznanje, da je vse to igra otroka z ognjem, utegne uničiti celo idejo o "ekonomsko združenju Evropi."

uspomo. V to nam pričajo vse naše finančne ustanove z organizacijami vred, kjer gre premoženje v številne milijone. Kdo bi si mislil pred mnogimi leti, da bo naš rod tako agilen in bo dosegel tako gospodarsko stopnjo, ki je vredna, da vedo zanje še drugi drugod in ki naj služi v ponos vsem po širni Ameriki, in naj odmeva še čez moreje našim bratom za vzgled.

Res nismo tako veliki po številu, toda, trgovinski prekašamo mnoge narode. V dokazi so nam ravno finančne institucije, denarne ustanove. Te so največji trgovski obstoje. Ko je depresija pretresla vse ameriško finančno stanje, smo se Slovenci zopet dvignili iz podrtje in izšli junaško nazaj na noge. Ni še dolgo, ko je posojilnica po vseči trgovski obstoje, ki se baje odpirajo tam, uradnih publikacij opisuje rajske dobre življenja v Avstraliji in tiste široke perspektive, ki se baje odpirajo tam, v neznagi in že tri tedne se gladovali. Noben ni imel niti beliča in nobene hrane. Noben otrok se ni učil. Vsi so spali na tleh, v capah. Ker je prišla zadeva v javnost, so segle oblasti po kaj čudnih ukrepih: mater so obdolžili po veljavnih paragrafi malomarnega ravnanja z otroki, otroki pa so postavile pred mladinsko sodiščo in jih priznali kot sirote.

Takšen je v resnici avstralski raj, čigar zapeljive slike opisujejo prospekti oblasti, ki vabijo cenenio delovno silo, da bi dela na industrije in tovarnarje.

AVSTRALSKI RAJ

Australski listi pišejo, da Avstralija zato ne more postati "velika država," ker ima premalo prebivalcev. Člani parlamenta nastopajo z govorom o tem vprašanju. Nekdo izmed njih je izračunal, da je nujno treba dvigniti število prebivalcev Avstralije na 20 milijonov in potem se bo razvjetela.

V lovu za cenenio delovno silo so razpoložili avstralski industriji in živinorejci tudi v prejšnjih časih po vseh deželah sveta svoje agente in svoje prospektne, da bi privabili priseljence.

Po vojni se je ta dejavnost obnovila v novo silo. V prospektih, uradnih publikacij opisujejo rajske dobre življenja v Avstraliji in tiste široke perspektive, ki se baje odpirajo tam, v neznagi in že tri tedne se gladovali. Noben ni imel niti beliča in nobene hrane. Noben otrok se ni učil. Vsi so spali na tleh, v capah. Ker je prišla zadeva v javnost, so segle oblasti po kaj čudnih ukrepih: mater so obdolžili po veljavnih paragrafi malomarnega ravnanja z otroki, otroki pa so postavile pred mladinsko sodiščo in jih priznali kot sirote.

Razčakanje pa ni čakalo le priseljencev, marveč tudi demobilizirane avstralske vojake. Sto tisoč Avstralcev se je med vojno borilo v angleški armadi. Obljubljeni so jim, da bodo dobili po vojni delo, zemljo in dober zasluzek. Toda vse te obljube so ostale samo na jeziku.

Razčakanje

pa

je na eni nogi je stal Razčakanje pa ni čakalo le priseljencev, marveč tudi demobilizirane avstralske vojake. Sto tisoč Avstralcev se je med vojno borilo v angleški armadi. Obljubljeni so jim, da bodo dobili po vojni delo, zemljo in dober zasluzek. Toda vse te obljube so ostale samo na jeziku.

Razčakanje

pa

je na eni nogi je stal Razčakanje pa ni čakalo le priseljencev, marveč tudi demobilizirane avstralske vojake. Sto tisoč Avstralcev se je med vojno borilo v angleški armadi. Obljubljeni so jim, da bodo dobili po vojni delo, zemljo in dober zasluzek. Toda vse te obljube so ostale samo na jeziku.

Razčakanje

pa

je na eni nogi je stal Razčakanje pa ni čakalo le priseljencev, marveč tudi demobilizirane avstralske vojake. Sto tisoč Avstralcev se je med vojno borilo v angleški armadi. Obljubljeni so jim, da bodo dobili po vojni delo, zemljo in dober zasluzek. Toda vse te obljube so ostale samo na jeziku.

Razčakanje

pa

je na eni nogi je stal Razčakanje pa ni čakalo le priseljencev, marveč tudi demobilizirane avstralske vojake. Sto tisoč Avstralcev se je med vojno borilo v angleški armadi. Obljubljeni so jim, da bodo dobili po vojni delo, zemljo in dober zasluzek. Toda vse te obljube so ostale samo na jeziku.

Razčakanje

pa

je na eni nogi je stal Razčakanje pa ni čakalo le priseljencev, marveč tudi demobilizirane avstralske vojake. Sto tisoč Avstralcev se je med vojno borilo v angleški armadi. Obljubljeni so jim, da bodo dobili po vojni delo, zemljo in dober zasluzek. Toda vse te obljube so ostale samo na jeziku.

Razčakanje

pa

je na eni nogi je stal Razčakanje pa ni čakalo le priseljencev, marveč tudi demobilizirane avstralske vojake. Sto tisoč Avstralcev se je med vojno borilo v angleški armadi. Obljubljeni so jim, da bodo dobili po vojni delo, zemljo in dober zasluzek. Toda vse te obljube so ostale samo na jeziku.

Razčakanje

pa

je na eni nogi je stal Razčakanje pa ni čakalo le priseljencev, marveč tudi demobilizirane avstralske vojake. Sto tisoč Avstralcev se je med vojno borilo v angleški armadi. Obljubljeni so jim, da bodo dobili po vojni delo, zemljo in dober zasluzek. Toda vse te obljube so ostale samo na jeziku.

Razčakanje

pa

je na eni nogi je stal Razčakanje pa ni čakalo le priseljencev, marveč tudi demobilizirane avstralske vojake. Sto tisoč Avstralcev se je med vojno borilo v angleški armadi. Obljubljeni so jim, da bodo dobili po vojni delo, zemljo in dober zasluzek. Toda vse te obljube so ostale samo na jeziku.

Razčakanje

pa

je na eni nogi je stal Razčakanje pa ni čakalo le priseljencev, marveč tudi demobilizirane avstralske vojake. Sto tisoč Avstralcev se je med vojno borilo v angleški armadi. Obljubljeni so jim, da bodo dobili po vojni delo, zemljo in dober zasluzek. Toda vse te obljube so ostale samo na jeziku.

Razčakanje

pa

je na eni nogi je stal Razčakanje pa ni čakalo le priseljencev, marveč tudi demobilizirane avstralske vojake. Sto tisoč Avstralcev se je med vojno borilo v angleški armadi. Obljubljeni so jim, da bodo dobili po vojni delo, zemljo in dober zasluzek. Toda vse te obljube so ostale samo na jeziku.

Avstralci listi pišejo, da Avstralija zato ne more postati "velika država," ker ima premalo prebivalcev. Člani parlamenta nastopajo z govorom o tem vprašanju. Nekdo izmed njih je izračunal, da je nujno treba

L. Pantelejev:

Častna beseda

Prav žal mi je, da vam ne morem povedati, kako je ime malemu človeku, kje stanuje in kdo sta mu oče in mati. V mraku mi ni uspelo niti prav videti njegovega obraza. Spominjam se le, da je imel pegav nos in je nosil kratke hlačke, ki jih ni držal pas, ampak čez rame vržene naravnice, zavezane nekje okrog trebuha.

Bilo je poleti, ko sem zavil v park, tisti mali park, blizu bele cerke. Vzel sem s seboj zanimivo knjigo, poglobil se v branje in se tako zasedel, da nisem niti opazil, kako se je zmračilo. Ko je bilo že zelo težko brati, sem zaprl knjigo, vstal in odšel proti izhodu.

Park je bil že osamel, na ulici so mežikale svetilke in nekje izza drevja se je oglašal čuvajev zvonec.

Zbal sem se, da parka ne zapreden bom zunaj in hodil sem zelo hitro.

Nenadoma sem obstal. Zazdevo se mi je, da nekdo joka tam za grmovjem.

Zavil sem po poti tja, kjer je stala in se v mraku belila majhna zdana hišica ali stražarnica, kakršne so navadno po vseh parkih. Ob zidu je stal deček, star kakih sedem ali osem let; s sklonjeno glavo je glasno in neutolažljivo jokal.

Stopil sem k njemu in ga vprašal:

"Ej, mali, kaj pa ti je?"

Hiro, kakor na ukaz, je nehal jokati, dvignil je glavo, me pogledal in rekel:

"Nič."

"Kako to — nič? Ali te je kdo žalil?"

"Nič."

"Zakaj potem vendar jokaš?"

Še mu je bilo težko govoriti, niše pogolniti vseh solza. Intel je in posmrkaval.

"Pojdiva," sem mu dejal. "Glej, pozno je že in park zapravo."

Hotel sem ga prijeti za roko, pa jo je hitro iztrgal in dejal:

"Ne morem."

"Kaj, kako da ne moreš?"

"Ne morem oditi."

"Kako? Zakaj? Kaj ti je?"

"Nič," je odgovoril deček.

"Kaj ti je? Ali si morda bolan?"

"Ne," je odgovoril, "zdrav sem."

"Zakaj potem ne moreš oditi?"

"Stražar sem," je dejal.

"Stražar? Kakšen stražar?"

"Kaj vam je, ali ne razumete?"

Igramo se."

"Toda, s kom se vendar igraš?"

Deček je pomolčal, zavzdihnil in odgovoril:

"Ne vem."

Da po pravici povem, pomislil sem, da je fant zares bolan in da v njegovi glavi nekaj ni v redu.

"Poslušaj," sem mu dejal, "kaj vendar pripoveduješ? Igraš se, pa ne veš s kom?"

"Tako je," je odgovoril. "Ne vem. Sedel sem na klopi, pa so neki večji dečki prišli in rekli: 'Ali se hočešigrati vojno?' Rekel sem: 'Hočem.' Začeli smo seigrati. Meni so rekli: 'Ti boš mlajši vodnik.' Neki velik fant je bil Timošenko, maršal . . . Rekel me je sem in dejal: 'Tu je naše skladische streliva. Ti boš stražar. Stražil boš, dokler ne dolobi drugega.' Rekel sem: 'Dobro.' On pa nato: 'Daj mi častno besedo, da ne boš odšel.'

"No?"

"No, rekel sem mu: 'Častna beseda, ne bom odšel.'"

"In potem?"

"Potem — stal sem in stal, dečki pa niso prišli."

"A tak!" sem se nasmehnili. "Ali je že dolgo, odkar so te postavili za stražarja?"

"Sonce je bilo še nad hribom."

"In kje so tovariši?"

Deček je znova vzdihnil in dejal:

"Mislim, da so odšli."

"Kako odšli?"

"Pozabili so name."

"Zakaj potem še stojiš?"

"Dal sem častno besedo . . ."

Že sem se hotel nasmejati, toda zdrznil sem se in pomislil, da tu niso prav nič smešnega in da ima fant prav. Ce kdo da častno besedo, mora stati, pa naj se zgodi kar koli. Vseeno je, ali je to igra ali ne.

"A, tako se je to zgodilo!" sem dejal. "In kaj boš zdaj storil?"

"Ne vem," je dejal dečko in spet zajokal.

Hotel sem mu nekako pomagati. Toda, kaj naj storim? Ali naj grem iskat tiste neumne fante, ki so ga določili za stražarja, vzel od njega častno besedo, sami pa pobegnili domov? Kje bi tudi našel tiste kričače? Verjetno so že povečerjali, legli spät in sanjajo.

Ta tu pa stoji na straži. Tema je. Gotovo tudi še jedel nič.

"Ali si kaj lačen?" sem ga vprašal.

"Da," je odgovoril, "lačen sem."

"Veš kaj," sem mu rekel in se zamislil. "Steci prav hitro domov, večerjaj, jaz pa bom medtem stal tu namesto tebe."

"Ali res?" je vprašal. "Ali pa je to mogoče?"

"Zakaj ne?"

"Zato ker niste vojak."

Počehljal sem se za ušesom in dejal:

"Zares. Nič ne bo iz tega. Nemorem te zamenjati na straži. To lahko stori samo vojak, samo načelnik . . ."

Zasvetilo se mi je. Pomislil sem: če lahko fanta osvobodi častne besede samo vojaška oseba in ga tako reši stražarjenja, zakaj čakati? Takoj moram najti neko vojaško osebo.

Fantu nisem dejal nič, razen: "Ali se hočešigrati vojno?" Rekel sem: "Počakaj trenutek." Hiro sem odšel proti izhodu.

Vrata še niso bila zaprta. Vratar je hodil nekje po oddaljenih kotih parka in zvonil s svojim zvoncem.

Postal sem na vratih in čakal, da morda pride mimo kak vojak. Toda, kot zanalaš, nobenega ni bilo na cesti.

Po nasprotni strani velike ulice so hiteli ljudje v temnih plaščih. Razveselil sem se, misleč, da so mornarji. Stekel sem čez cesto in videl, da niso mornarji, ampak fantje iz vajeniške šole. Mimo je prišel velik železničar in lepi suknji, obšti s svetlo sivimi znaki. Toda ta suknja je preveč padala v oči, nič bi ne moglo koristiti.

Hotel sem že oditi nazaj v park, ko sem iznenadila za vogalom na tramvajske postaje zagledal oficirsko kapo z rdečim konjeniškim našitkom. Zdi se mi, da se še nikoli v življenju nisem tako razveselil, kakor zdaj. Ko brez glave sem stekel proti postajališču. Nisem še prišel do tja, že je privozil tramvaj in oficir, mlad konjeniški major, se je pripravil, da z ostalimi potniki vstopi.

Ves zasplojen sem pritekel do njega, ga prijel za rokav in vzkliknil:

"Tovariš major! Počakajte, tovariš major!"

"Kaj želite?"

"Kaj želim? Tu v parku stoji poleg hišice mlad deček . . . Stražari . . . Ne more oditi . . . Daj je častno besedo . . . Majhen je še . . . Joka . . ."

Major me je s strahom pogledal. Prav gotovo je pomislil, da sem bolan in da v moji glavi ni vse v redu.

"Pa kaj jaz morem zato?" mi je odgovoril.

Tramvaj je odpeljal in jezno je ošinil s pogledom.

Ko sem mu natančneje pojasnil vso stvar, mi je brez premisljanja takoj dejal:

"Seveda, pojdiva! Pojdiva! Zakaži mi niste takoj tako povedali!"

Ko sva prišla do parka, je čuvaj pravkar zaklepal vrata. Prosil sem ga, naj še nekoliko počaka, ker je nek otrok ostal v parku. Z majorjem sva hitela v park.

In ko doraste? . . . Prav nič še ni mogoče vedeti, kaj bo, ko doraste. Toda eno je gotovo; naj se zgodi kar koli, dober človek bo . . .

Misil sem tako in bilo mi je prijetno pri srcu, da sem srečal takoj pionirja.

Še enkrat sem mu z zadovoljstvom stisnil roko.

cal sem ga. Razveselil se je, celo vzkliknil je od veselja, jaz pa sem mu rekel:

"Glej, pripeljal sem načelnika."

Ko je zagledal majorja, se je deček ves zravnal, izprsil in postal tako za nekaj centimetrov večji.

"Tovariš stražar," se je obrnil major k dečku, "kakšen čin imate?"

"Mlajši vodnik sem," je odgovoril fant.

"Tovariš mlajši vodnik, zapovedujem, da zapustite svoje mestno!"

Tedaj je deček iztegnil roko do širokega ščita svoje sive kaže in dejal:

"Razumem, tovariš major. Zaščitite, da zapustim stražarsko mesto."

Dimitar je že posrebel juho in s lastjo načel svoj delež prepravljenih makaronov.

"Danes smo se okopali v znoju, kaj ne, Dimitar?" opomni Aleks.

Aleksa, ki nese svojo poročjo v kad za pomivanje.

"Da, da . . . Posebno poslednja dva 'transporta' sta bila od vraga. Ko da bi vedela, da smo jih zvzeli preko norme," odgovori Dimitar. "No, pa smo jih le stisnili iz zaseka."

Dimitar je pospravil svoj jedilni pribor in odšel v taborišče.

Brigada se je razšla. Le tu pa tam je stala še kaka grupa..

Dnevi red, nabit v taborišču, je takole urejal nadaljnje delo: do tretja prost, do tretje do štirih do petih predavanje "O borbi človeka s prirodo," od petih do šestih brigadna konferenca, do sedmih do sedmih večerja, po večerji taborni ogenj in ob pol desetih spanje.

Prostite ure do tretja niso gradili brezplodno izkoristili. Dve četrti sta zaigrali odbojko; napovedali sta si tekmovanje. Žoga skake iz rok v roke, čez mrežo in nazaj, tap, krepeč udarec po nej in nihče v nasprotju taborni je ne more ujeti. Žoga pada na tla in prva četa je vesela; igro vodi z 8:3.

V senci visokega topola sede grupice mladih sahistrov. Njih oči in misli so upre v šahovsko desko. Zelo živa partija se razvija med Živko in Aleksem. Živ-

Jurček Krašovec:

IZ ŽIVLJENJA NA MLADINSKI PROGI

Makedonska brigada se je spomijo vrnila z dela. Oprala je orodje in ga položila na svoje mesto. Konice krampov in lopat, opiljene od kamena in zemlje, se svetlikajo na opoldanskem soncu. Pod koščatimi hrasti, kjer stoji v vrstah nekaj preprostih narejenih miz, mladinci južinjo.

V kulturno prosvetnem odboru pripravljajo novo številko stenskega časopisa. Tehnični urednik se zelo trudi z okusno izdelano glavo in z naslovom: Novi juriš za Titov rojstni dan.

Nekoliko sem se oddalil od taborišča in stopil k šumeči Bosni. Semkaj ni bilo slišati pisalnega stroja iz štaba v vzklikov navdušenih športnikov. Tu pod topoli so si med jelševimi grmovjem, skozi katero je pihal veter in nosil s sabo prijeten vonj cvečnih lip, našli svoj miren kotiček nepismeni, ki so se zatopili v svoje učenike. Naslonjen na komolec čita Dimitar: "Srečali so se čevljci in opanki . . ."

Včasih se mu naberejo na čelu grozče gube. Takrat pride pred črko, ki mu je delala preglavico in s katero mora danes dokončno obračunati:

"Čevljci so bili lepi in novi, a opanke stare in prašne . . ."

Včasih zamika Dimitra, da bi pogledal sliko na bližnji strani in si tako pomagal pri trdoglavi črki, toda vedno se premaga. Črka so končno uda njegovim možganom in trdnim volji, s katero se bori z zamotano abecedo.

Pristopim in vprašam:

"Kako gre, Dimitar?"

Dimitar se zdrzne in me pogleda. Nato skrbno zaznamuje stran z biljko in nekem sramežljivostjo odgovori:

"Ze gre nekako. Počasi."

"Si vesel, da boš znal čitati in pisati?"

"Kako da ne? To sem si vedno najbolj želel."

"Ali pri vas v tvojem kraju nimate šole?"

Dimitri se mi nasmegne, ko da mi hoče reči: "Vidiš, kako nič ne veš o naših težkih razmerah," pa mi začne pripovedovati, od koder je in kako pri njih žive:

"Doma sem iz makedonskega vasi na meji Grčije. Čez našo vas so še pred kratkim leteli topovske granate monarhofašistov od onstran meje. V naši vasi je veliko število nepismenih. To

JOHN GALSWORTHY

TEMNI CVET

ROMAN

(Nadaljevanje)

Deseto poglavje

Strast ne gleda na pravila. Vsekakor je brez samozavesti in ponosa; brez dostenjstva, hladnokrvnosti, pomislekov, hinavstva, morale; brez licemera, preračunljivosti, strahu za žep in svoje mesto na tem in na onem svetu. Po pravici so jo stari slikarji upodabljali kot strelici ali veter! Da ni bila od nekdaj tako burna in viharina, bi se zemlja že izdvana podila neobljudena po neskončnem prostoru in bi bila—v najem.

Po tej vročični noči je šel Lennan ob navadni uri v svojo delavnico in ni napravil niti črtice na svojem delu. Moral je celo odsloviti model. Dečko ga je svoj čas strigel; ko pa je zbolel in zabredel v siromaštvo, je neko jutro potrkal v delavnici in je vidno sramežljivo vprašal, ali je njegova glava za kaj. Ko ga je Lennan preizkusil, ali zna mirno stati, in mu je dal nekaj priporočil, si ga je zapisal: "Pet čevljiev, devet, dobrasi, suh obraz, nekoliko izmučen in ginaljiv. pride na vrsto, ako može." Prišel je na vrsto in ubogi možak mu je sedel v težki pozici, vmes pa, kadar je bilo dovoljeno, je govoril, kako se mu je godilo in kaka naslada je striči lase. To jutro je odšel otroče vesel, da je prejel plačilo, ki ga ni bilo treba odslužiti.

In tako je hodil gori in dolgi, gori in dolgi, čakajo, kedaj potrka Nella. Kaj bo zdaj? Razmišljenje ni ničesar pojasnilo. Tu se mu ponuja, česar si poželi vsak toplokrven možki, ki mu je odcvela pomlad: — mladost in lepotin in tej mladosti prenova njegove mladosti; in vsi možki razen hinavev in Angležev bi celo priznali, da si tega žeze. In to se ponuja človeku, ki nima ni verskih ni moralnih pomislekov, kakršni nasploh veljajo. V teoriji bi utegnil spreteti. V praksi pa še ni vedel, kaj bi. Eno edino stvar si je razobil v nočnih premišljevanjih: da se tisti, ki zasmehujejo načelo svobode, prav zelo motijo, ako menijo, da je svoboda neverava, ker dela moškega razvratneža. Tistim, ki so duševno dostojni, je vera v svobodo najkrepkejša brzda. Kako lahko je trgati verige, ki so jih naložili drugi, prevratači kozolce in vsaj za trenutek kričati: "Jaz sem brez spon, prost!" Težko pa je reči tako svojemu lastnemu nevezanemu jazu! Da, njegov jaz je na sodnem stolu; po svoji lastni sodbi in odločitvi se mu je ravnat. In najsi se mu je tožilo po njenem pogledu, in mu je bila volja kakor ohromela — je le že mnogokdaj misil: To ni prav! Bog mi pomagaj!

Potem je prišla dvanajsta ura, njega ni bilo. Ali bo "Dele na Magpieju" vse, kar je bo danes videl — to nezadovoljivo delo, tako hladno in brez očarljivosti? Mari bi jo bil poizkusil naslikati z rdečim cvetom v laseh, s kujastimi ustnicami, z medlečimi ali gasnečimi očmi. Goya bi jo bil utegnil naslikati!

Tedaj pa, prav ko je že izgubil upanje, je prišla.

Najprej mu je pogledala v

govo obupno, tajno čustvo izprevračalo v slabo strežnikove besede, Olivin sinočnji pose — vse. Nekaj grdega je bilo to sumničenje! Čutil, malone videl je, kako s tem pritajenim čustvom v duši globlje in globlje pogreza. Kaj knalu mu bo zapisano na obraz! A kaj korišti vse vznemirjanje? Kar bo, to bo — tako ali drugači.

In iznenada se je strahoma domislil, da je prvega novembra — Silvijin rojstni dan! Dosej ga ni še nikdar pozabil. To ga je tako zmedlo, da je hotel kar iti in iztresti pred njo vso zgodbo teh svojih čustev. To bi bilo res krasno vezilo za rojstni dan! Namestu tega je vzel klobuk in zdirjal v bližnjo cvetljarno. Imela jo je neka Francozinja.

Kaj ima naprodaj? Kaj pa gospod želi? "Des oillets rouges? J'en ai de bien beaux ce soir."

"Ne — teh ne! Belih cvetlic!" "Une belle azalee?"

Da, to pa že — in pošlje naj jih neutegoma — neutegoma!

Zraven je bil dragotinar. Pravzaprav še zdaj ni vedel, ali ima Silvija dragotine rada, ker je nekaj mimogrede omenil, da so dragotine nekaj preprostega,

In z občutkom, da je res globočko padel, ko skuša z ničemurjo šaro povratni, da ni ves dan misil nanjo, ker je misil na drugo, je šel in kupil edini lišč, ob katerem se mu ni želodec obračal — dva hruškasta črna bisera, vsakega na koncu drobne platinove verižice. Ko je stopil z njima na cesto, je opazil na jasnom nebu, ki se je naglo prelivalo v temno sinjino, tenki rob mlađe lune, kakor bi letela svetla lastovica z nazaj upognjenimi krili proti zemlji. To

"Potem sem vso noč misil, kako bo to, ko se bom naučil v dveh mesecih pisati in čitati," je živahnopričoval naprej Dimitar in obraz mu je žarel od veselja.

"Seveda. To je naša zaobljuba maršalu Titu."

"Potem sem vso noč misil, kako bo to, ko se bom naučil v dveh mesecih pisati in čitati," je živahnopričoval naprej Dimitar in obraz mu je žarel od veselja.

"To si napisal? Velja to tudi za mene?"

"Seveda. To je naša zaobljuba maršalu Titu."

"Potem sem vso noč misil, kako bo to, ko se bom naučil v dveh mesecih pisati in čitati," je živahnopričoval naprej Dimitar in obraz mu je žarel od veselja.

"Ze naslednji dan so nas poslali in dobili smo učenike.

Istega dne so prišle na progno dajkinje iz učiteljic. Tega dne sem začel borbo s črkami in stranmi... Verjemi mi: v začetku je bilo težje popoldne na

Ko je prišel domov, je postavljala Silvija belo azaleo na salonsko okno; za hrbotom se je prikral k nji in ji pripel malo ogrlico okrog vrata. Okrenila se je in ga objela. Čutil je, kako je silno ginjenja. In vest ga je pekla, ker jo je s svojim poljubom izdal.

Toda celo ko jo je poljubljala, si je srce zakrnila.

Enajsto poglavje

Ko je drugi dan omenila, da bi mu bilo treba na zrak, ker je videti utrujen, se je zopet prijel njene besede in rekla, da pojde jahat, ni pa povedala, s kom. Ko je ta njegov sklep odbila, je malo pomolčala, nato pa je vprašala:

"Zakaj ne jahaš z Nello?"

Tako je že izgubil vse pošte, da ga je bila komaj sram, ko je odgovoril:

(Dalje prihodnjič)

IZ ŽIVLJENJA NA MLADINSKI PROGI

(Nadaljevanje s 3. strani)

"Saj vidiš," mi je kratko odgovoril: "Parolo pišem."

"Jaz pa seveda nisem bil zavoljen s tem odgovorom: 'Dobro, toda kaj pišeš?'

"Pogledal me je.

"Aha, ti si nepismen. No poglej, kaj pišem: Noben mladinec ne bo odšel s proge, ne da bi se naučil pisati in čitati."

"To si napisal? Velja to tudi za mene?"

"Seveda. To je naša zaobljuba maršalu Titu."

"Potem sem vso noč misil, kako bo to, ko se bom naučil v dveh mesecih pisati in čitati," je živahnopričoval naprej Dimitar in obraz mu je žarel od veselja.

"Ze naslednji dan so nas poslali in dobili smo učenike.

Istega dne so prišle na progno dajkinje iz učiteljic. Tega dne sem začel borbo s črkami in stranmi... Verjemi mi: v začetku je bilo težje popoldne na

analfabetskem tečaju kot določne pri transportu."

Signal iz taborišča je pretrgal najin razgovor. Prosti čas je potekel.

Ko se je brigada zbrala ob mešanem brigadnem pevskem zboru, ki je imel vajo v brezovem gozdiju, —pri prostem odru, kjer se je igralska skupina učila skeč "Nova smena," na jasi, kjer je imela vajo folkorna skupina, ki je študirala makedonsko kolo, sem stopil proti velikemu hrastu ob strani taborišča.

Ob hrast je bila naslonjena velika šolska tabla. Okrog nje je bil zbran analfabetski tečaj.

Učenci kar pozirajo učiteljeve besede. Ura mine mimogrede.

Tedaj je prebral pred vsem te-

čajem učitelj pismo, ki ga je napisal Dimitar svojemu ocetu:

"Dragi oče!

"Pišem Ti s svojo lastno roko.

Postal sem udarnik in ne vem, česa bi bil bolj vesel naziva udarnik ali tega, da sem se naučil pisati in čitati. Oče, pošli še Andjelko na progo, da se bo še Andjelka naučila pisati in čitati. Povej vsem očetom in mladim

cem v vasi, da je Tvoj sin pismen.

"Pozdravlja Te Tvoj

"Dimitrije."

"Tovariši," je dejal učitelj, "tisoče mladincev in mladink je srečnih kot Dimitrije. Na progi so se naučili tudi pisati. Na svoje domove se bodo vrnili kot prerojeni, bogati ljudje."

Brigadirji makedonske brigade se spet sklonjejo v svoje zvezke, v katere pišejo:

"Mi gradimo progo — proga gradi nas."

Razno

RESTAVRACIJA NAPRODAJ Prometni kraj na krizišu v bližini tovarn. Se prodaja za \$6,300, radi odhoda izven mesta.

Vprašajte lastnika na 5386 ST. CLAIR AVE.

Slovenska zadružna zveza ima naprodaj

KOMPLETNO OPREMO ZA GROCERIJSKO TRGOVINO IN MESNICO,

vkločno "cooler" in "meat counters."

Vpraša se v glavni trgovini na 667 EAST 152nd ST.

B. J. RADIO SERVICE 1363 E. 45 St. — HE 3028

SOUND SYSTEM INDOOR—OUTDOOR

Prvovrsna popravila na vse vrste radio aparativ

Tubes, Radios, Rec. Players Vse delo jamčeno

PRIDITE PO CERTIFIKATE Novi certifikati THE NORTH AMERICAN banke so izdelani. Vsač, ki je kupil delnice, sedaj lahko dobi v banki certifikat (delnico). Oglasite se ob vsaki priliki, kakor tudi v petek med 6. in 8. uro zvečer. Kadar prejmete certifikat, podpišite v knjigi, da ste ga prejeli. Zunanjam kupcem se bo poslalo po pošti.

Kateri ste jih plačali v Collinwoodu, prijavite se zanje tam v podružnici.

Odbor.

RAZPRODAJA KOŽ IN USNJA za pošiljke v staro domovino

Martin Jakulin 12520 SHAW AVE.

Zakrajsek Funeral Home, Inc. 6016 ST. CLAIR AVENUE Tel: ENdicot 3113

Oblak Mover

Se priporoča, da ga poklicete vsak čas, podnevi ali poноči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrite se z vsem zaupanjem na vašega starega znance.

John Oblaka 1146 East 61 Street HE 2730

ZAHVALA

Globoko žalostni in potrege srca naznanjam, da je preminil naš dragi sinček in bratec

Vladislav Harold Sušel

v nežni starosti 4 let. Rojen je bil 30. januarja 1943 leta in umrl po daljši in mučni bolezni 26. maja 1947. Pokopali smo ga na Highland pokopališču.

Dolžnost nas veže, da se toplo in iz dna srca zahvalimo vsem sorodnikom in prijateljem, za vence in druge izkaze sočutja v težkih dnevnih žalosti. Zahvalimo se vsem, ki ste položili cvetje na raken pokojnega in sicer: staremu očetu in materi Mr. in Mrs. Anton Bush, tem in stricem: Frank in Jennie Glazár, John in Rose Znidaršič, Mr. in Mrs. Anton Bush, družini Frank Sušel in Steve Findak, družini Jack Sušel in Luke Znidaršič, Mr. in Mrs. Joseph Medved, družini John Križmančič in Mike Bolta, družini Mikalčič, Mr. in Mrs. Clyde Berry, Mr. in Mrs. Clarence Langer, Boys at the Heights Shop, društvo "Lunder-Adamič" štev. 28 SNPJ, The Girls from Sherman Clothes, Mr. in Mrs. Frank Mohorčič in Mr. in Mrs. Joseph Turk.

Dalje se želimo zahvaliti sledičem za darove: družini Erazem Gorshe, Stanley in Rose Dacar, Joseph in Josephine Gabriel in Mr. in Mrs. Luke Znidarsic, kot tudi vsem, ki ste dali svoje automobile na razpolago pri pogrebu: Mr. in Mrs. Zafred, Frank Sušel, Anthony Bush in Frank Glazár.

Položeno cvetje in drugi izrazi sočutja sorodnikov in prijateljev nam je bilo v veliko tolažbo v težkih dnevnih žalosti. Iskrena hvala pogrebnu zavodu Joseph Žele in Sinovi za lepo urejen pogreb in postrežbo. Priščena hvala vsem, ki ste obiskali pokojnega, ko je ležal na mrtvaškem odru in nam nudili svoje simpatije ter spremili pokojnega na zadnji poti. Hvala vsem za vse in tudi tistim, ce se je pomotoma izpustilo katero ime iz te zahvale.

Dragi sinko, Ti pa spavaj sladko v objemu rodne ameriške grude, ki naj Ti bo rahla odeja.

Mirno spavaj ljubček Ti,

pod gomilo večnosti.

Lepše sonce Tebi sije,

lepša zarja rumeni.

Zaluboči ostali:

MATIJA in MARY SUŠEL, starša

MATHIAS JR., brat

Cleveland, Ohio, dne 23. julija, 1947.

JOS. ŽELE IN SINOVI

POGREBNI ZAVOD

6502 ST. CLAIR AVE.

Avtomobili in bolniški voz redno in ob vsaki uri na razpolago.